

είμαστε *antifa*!

ΕΤΣΙ ΓΟΥΣΤΑΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΙ ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ

Η προκήρυξη αυτή μοιράστηκε τον Σεπτέμβριο του 2017 από το *antifa* Xalandri και από την αντιφασιστική συνέλευση *autonome antifa*

Κάτι συμβαίνει στο Χολαργό. Μια μάχη στους τοίχους μαινεται εδώ και αρκετό καιρό. Όποια κυκλοφορεί το ξέρει. Όποιος νοιάζεται το παρατηρεί. Αντιφασιστικά συνθήματα κοσμούν όλους σχεδόν τους τοίχους, ενώ που και που εμφανίζονται κάποια ακατανόητα φασιστικά σύμβολα που όμως πολύ σύντομα εξαφανίζονται ξανά, όπως τους αξίζει. Το σημαντικό με αυτή τη μάχη δεν είναι οι ναζί που γράφουν μαλακίες κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα, αλλά το τι σημαίνει αυτή η μάχη στους τοίχους. Τι σημαίνει να κρατάς την γειτονιά σου *antifa*.

Οι κακοί ήταν στη φυλακή

Θα μπορούσε κάποιος να αναρωτηθεί: «Και τι σας κόφτουν εσάς αυτά στους τοίχους; Αφού οι ναζί είναι στη φυλακή, ή ήταν, δεν έχουμε τίποτα να φοβόμαστε. Ο φασισμός, σχεδόν ηττήθηκε. Μένει να ολοκληρωθεί η δίκη και θα έχουμε ξεμπερδέψει.»

Εντάξει, και τώρα στα σοβαρά. Για να πιστέψει κάποιος πως το ζήτημα του φασισμού λύνεται με τα δικαστήρια ή με το κλείσιμο των γραφείων πρέπει, στην καλύτερη, η μνήμη του να μοιάζει με αυτή του χρυσόψαρου. Πρέπει να έχει ξεχάσει πόσο πολύ τα ΜΜΕ έσπρωχναν και διαφήμιζαν την Χρυσή Αυγή. Πρέπει να έχει ξεχάσει την εμπλοκή της οργάνωσης στην ρατσιστική επιτροπή κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα. Πρέπει να έχει ξεχάσει την σχέση της επιτροπής αυτής, όσο και της οργάνωσης της ίδιας, με την μαφία. Πρέπει ακόμα, να έχει ξεχάσει πως μετά την δολοφονία του Φύσσα και παράλληλα με την φαντασμαγορική δίωξη της οργάνωσης, συνέβησαν στα πιο κρυφά και διάφορες ανακατατάξεις στο εσωτερικό της αστυνομίας. Διάφορα υψηλόβαθμα, και όχι μόνο, στελέχη ξηλώθηκαν επειδή είχαν σχέση με την οργάνωση. Μέσα σε αυτούς ο Διοικητής Στερεάς Ελλάδας, οι Διοικητές ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα και Νίκαιας, μέλη της ΕΥΠ και πολλοί άλλοι. Και όλα αυτά πριν το κράτος γίνει αριστερό και με τη βούλα. Επομένως, το κράτος και οι μηχανισμοί του έτρεφαν την χρυσή αυγή και το να την δικάσουν εκ των υστέρων, μόνο καθησυχαστικό δεν θα έπρεπε να θεωρείται για όσες και όσους θέλουν να λογιάζονται για αντιφασίστες.

Ακόμα, πέρα από την κρατική τροφοδοσία, και η κοινωνική βάση του φασισμού δεν έχει εκλείψει. Αυτοί που ψήφισαν μια φορά ή θα ξαναψηφίζαν ΧΑ δεν γίνετε να εξαφανιστούν δια μαγείας. Είναι στις γειτονιές μας και τους τρώμε στη μάπα με ή χωρίς ποινική δίωξη. Είναι στις γειτονιές μας και γουστάρουν να βλέπουν φασιστικά σκατά στους τοίχους και σίγουρα σιχαίνονται όποτε εμείς κάνουμε αισθητή την παρουσία μας. Και αυτό το τελευταίο πολύ μας χαροποιεί!

Καθαροί τοίχοι, βρώμικα μυαλά

Πέρα όμως από τους ναζί που ίσως γράφουν, μετά από πολύ προσπάθεια, ένα τοίχο, μια κολόνα πίσω από ένα κάδο, ή την ντουλάπα στο δωμάτιο τους, υπάρχουν κι άλλοι που ενδιαφέρονται για τη μάχη αυτή. Τη μάχη δηλαδή, για το τι θα λένε οι τοίχοι. Αναφερόμαστε στους κατοίκους εκείνους που δεν είναι ευχαριστημένοι με τους βαμμένους με σπρέι τοίχους αλλά και παράλληλα με την ύπαρξη εργατικής και αντιφασιστικής κουλτούρας στη γειτονιά. Έτσι, τους ενοχλούμε όταν

βάφουμε, όταν αράζουμε έξω ως αργά, όταν μιλάμε δυνατά, όταν πηγαίνουμε γήπεδο ή όταν συμπεριφερόμαστε «απρεπώς» για το φύλο ή την ηλικία μας. Όλοι αυτοί δεν μας πηξουν ούτε φωνάζουν τους μπάτσους απλά και μόνο επειδή είναι κακιασμένοι. Όλοι αυτοί έχουν την δική τους μικροαστική αντίληψη για το πως πρέπει να είναι η γειτονιά: αποστειρωμένη, απαλλαγμένη από κάθε στοιχείο ανομίας, παραδομένη στα χέρια των φιλήσυχων κατοίκων. Και αυτή τους η θέση και η αντίληψη, τους κάνει να ευθυγραμμίζονται πλήρως και να στηρίζουν τα σχέδια της αστυνομίας. Τόσο διανοητικά όσο και έμπρακτα.

Always acab

Καιρό τώρα, οι κρατικοί αρμόδιοι έχουν ρίξει χιλιάδες μπάτσους στους δρόμους και τις γειτονιές μας με σκοπό να καταπολεμήσουν την δι-άχυτη «ανομία». Με σκοπό δηλαδή όχι τόσο να αντιμετωπίζουν την «βαριά εγκληματικότητα» αλλά να δημιουργούν ένα κλίμα ελέγχου, ένα αίσθημα τάξης και ασφάλειας. Έτσι πιάνουν φίλιες και συνεργάζονται με τους μαγαζάτορες, τους ντόπιους τοπικούς άρχοντες, τις δημοτικές αρχές και (γιατί όχι;) τους ντόπιους ναζί. Οι φίλιες αυτές δεν είναι αθώο πράγμα. Αντίθετα αποτελούν ένα άτυπο μηχανισμό κοινωνικού ελέγχου, ένα δίκτυο ρουφιάνων και φίλων της τάξης και της ασφάλειας μέσα στις γειτονιές μας που βοηθούν τα αστυνομικά σχέδια.

Και από την άλλη, οι μπάτσοι, μας ελέγχουν τα χαρτιά, μας κάνουν προσαγωγές και μας τραβάνε στο τμήμα για κάμποσες ώρες, μας ψάχνουν μην τυχόν έχουμε κανένα τσιγάρο, μας την πέφτουν αν είμαστε γυναίκες, και τόσα πολλά άλλα, με σκοπό να μας πείσουν ότι εμείς είμαστε οι εγκληματίες αυτής της πόλης. Και όλα αυτά σε μια προσπάθεια ελέγχου του δημόσιου χώρου και απαγόρευσης της ύπαρξης παραβατικής συμπεριφοράς σε αυτόν. Απαγόρευση δηλαδή της πολυεθνικής εργατικής τάξης σε αυτόν. Να μην ξεχνάμε πως η δήμευση παντοκρατορίας των ναζί στους δρόμους ήταν κομμάτι αυτού του σχεδίου. Κομμάτι της απαγόρευσης και της υποτίμησης των μεταναστών εργατών. Και το σχέδιο αυτό συνεχίζει να εξελίσσεται ότι κι αν γίνεται με τους νεοναζί.

Ο έλεγχος του δημόσιου χώρου τώρα για εμάς είναι πολύ σημαντικός. Αυτό, γιατί εκεί είναι ένα πεδίο κοινωνικής αναπαραγωγής και συλλογικής μας ανατίμησης. Είναι τα μέρη που συναντιόμαστε και χτίζουμε σχέσεις, τα πάρκα που αράζουμε, οι δρόμοι που τριγυρνάμε, τα μπασκετάκια που παίζουμε. Είναι όλα εκείνα τα σημεία που όλες μαζί βρίσκουμε τρόπους να την παλεύουμε, με τα καλά και τα κακά τους. Είναι εκεί που παίρνουμε τις μικρές μας ανάσες κόντρα σε όλα εκείνα

WE 'VE GOT A HEART FULL OF PRIDE!

Το πανό το flyer, και φωτογραφίες απο το antifa απόγευμα στα μπασκετάκια της Ναυαρίνου.

Η προκήρυξη που μοιραστήκε στο Χολαργο.

εύκολο είναι να στερηθείς από κάποιον τον φυσικό του χώρο; Ειδικά όταν όλοι εμείς, η πολυεθνική εργατική τάξη, τον διεκδικούμε καθημερινά και δεν θα τον παρατήσουμε έτσι απλά.»

Λίγο πριν το καλοκαίρι στον Χολαργο διοργανώθηκε ένα antifa απόγευμα με μπάλα και μουσική στα μπασκετάκια της Ναυαρίνου. Αμέσως μετά μοιράστηκε μια προκήρυξη σε όλη σχεδόν την γειτονιά που εξηγούσε τους λόγους. Τώρα να 'μαστε πάλι. Έτσι για να μην σας λείπουμε.

«...είναι αλήθεια, η ζωή στη μητρόπολη παράγει και καλές στιγμές. [...] Αυτή η πόλη έχει μέσα της εμάς και την κουλτούρα μας, τους τρόπους που βρισκόμαστε για να την παλέψουμε και τις συνήθειές μας. Κάθε μέρα της δίνουμε ζωή ενώ αυτή έχει χίλιους τρόπους να μας κάνει τη ζωή δύσκολη. Τα αφεντικά, οι μπάτσοι, οι φασίστες και οι ρατσιστές θα ήθελαν πολύ να μας εξαφανίσουν από τους δημόσιους χώρους αλλά πόσο

ΠΑΠΑΓΟ, ΧΟΛΑΡΓΟ
ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΤΟΝ ΣΚΑΣΜΟ antifa xalandri

που μας πνίγουν. Το σχολείο, το αφεντικό στη δουλειά, τον ρατσιστή γείτονα, τον μισθό που δεν βγάζει το μήνα και τόσα άλλα. Και αυτό είναι κάτι που το κράτος ξέρει πολύ καλά. Ότι οι δημόσιοι χώροι είναι ένα τέτοιο πεδίο που χρησιμοποιείται από την πολυεθνική εργατική τάξη και την απειθαρχη νεολαία των γειτονιών. Και αυτός είναι ο λόγος που θέλουν να μας διώξουν από εκεί. Θέλουν να μας στείλουν σπίτια μας. Η καθεμιά μόνη, ο καθένας φοβισμένους.

Always antifa

Εμείς δεν θέλουμε όμως να είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένες! Θέλουμε να διεκδικούμε χώρο στις γειτονιές μας. Και το κάνουμε. Η μάχη στους τοίχους, που αναφέραμε στην αρχή, δεν είναι μόνο μια εμμονή μας για τα σπρέυ. Είναι μάχη ενάντια σε όλους τους παραπάνω: τους φασίστες που δεν έχουν εκλείψει, τους μικροαστούς και την σιχαμένη τους εμμονή για τάξη και ασφάλεια, τα απειλητικά για την τάξη μας σχέδια της Ελληνικής Αστυνομίας. Είναι μια μάχη για το ποιος θα επικρατήσει στον δημόσιο χώρο.

Και αυτή η αντιφασιστική διαδήλωση, αποτελεί έναν ακόμα τρόπο διεκδίκησης. Εδώ, πιασμένοι σε αλυσίδες, φωνάζουμε ενάντια στα κρατικά σχέδια για πόλεμο, ενάντια στους φασίστες που θέλουν να μας εκτοπίσουν, ενάντια στους μπάτσους που μας ονομάζουν εγκληματίες, ενάντια στα αφεντικά που μας δίνουν ψίχουλα ενώ μας αλλάζουν τα φώτα, ενάντια σε όσους ξινίζουν τα μούτρα τους βλέποντάς μας. Και θα συνεχίζουμε να φωνάζουμε γιατί είναι υπέρ της τάξης μας. Θα συνεχίζουμε να φωνάζουμε μέσα από τους τοίχους και τις μουσικές μας, μέσα από τις αντιφασιστικές στιγμές που φτιάχνουμε στις γειτονιές μας. Και δεν σκοπεύουμε να το βουλώσουμε γιατί πολύ απλά δεν μας παίρνει.

Παράλληλα όμως με κινήσεις όπως αυτή η διαδήλωση, όπως το 5x5 που έγινε τον Μάιο, κλείνουμε το μάτι σε όσες νιώθουν πνιγμένες από την κατάσταση αυτή, σε όσους άρεσε που περάσαμε κάτω από τα σπίτια τους, ακόμα και σε εμάς που συμμετείχαμε. Γιατί όλες αυτές οι στιγμές ορατότητάς μας στην πόλη, αλλά και τόσες άλλες που ούτε καν ξέρουμε, είναι που χτίζουν αναχώματα για τα κρατικά σχέδια. Είναι που μας δίνουν έναν τρόπο να αντιπαχθούμε στη σκατίλα με αξιοπρέπεια. Δείχνουν στην πράξη πως οι γειτονιές μας δεν είναι χαμένες και πως όσοι μας θέλουν στον πάτο δεν παίζουν σε άδαιο γήπεδο. ●

Οι **autonome antifa** που συζητήσαν, πλήρως και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που συζητάει και δρα στην Αθήνα.

“**Συνέλευση**”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, άντρες και γυναίκες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“**Αντιφασιστική**”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία· και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας, ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας, είναι τα μπάτσα από αυτό το γκρέμισμα.

Autonome Antifa - Αντιφασιστική Συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα, να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

antifaxalandri.wordpress.com / antifaxalandri@yahoo.com

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

autonome antifa ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com

